

V době po první světové válce se lékaři začali zajímat o biologické působení azbestu. Zpočátku se zajímali o podmínky vzniku a dalšího vývoje pneumokoniózy z azbestu – azbestózy, později se jejich pozornost upínala k hyalinózám a kalcifikacím na pleuře u osob dlouhodobě exponovaných azbestovému prachu a v současné době je zcela v popředí vědeckého zájmu vztah expozice azbestu k neoplázii plic a pohrudnice, případně k jiným orgánům. Provádějí se epidemiologická pozorování velkých skupin zaměstnanců při těžbě a zpracování azbestu a z těchto studií vyplývají nové poznatky o vztahu mezi expozicí azbestu a následným onemocněním.